

673 1. Beh. af Lovf. om forstj. Jernbaneanlæg i Jyn og Sjælland. 674

havde nogen Betenkelighed ved det Tilskud, der var forlangt af de paagjældende Egne. Jeg skal kun dertil sige, at det forekommer mig, at det Tilskud, der forlanges af de paagjældende Egne, er forholdsmeestigt og billigt. Det erede Medlem maa dog erindre, at det, der forlanges, varierer mellem 50 og 90,000 Kr. pr. Banemil, og at denne Sum ikke forlanges erlagt paa een Gang, men at det derimod tillades de paagjældende Egne, de paagjældende Kommuner at afstrage den uden Renter i 15 Aar. Denne Befrielse for at svare Renter af Beløbet er en saa stor Lettelse, at jeg for mit Vedkommende ikke har nogen Betenkelighed ved ogsaa i den Henseende at slutte mig til Lovforslaget. Smidertid skal jeg erkjende, at det altid er og bliver en Skjønssag, om et Tilskud er passende og billigt, og i den Henseende tror jeg derfor, at man skal strække sig saa vidt, som man paa nogen Maade kan, og at man maa søge at komme til en Overenskomst med Andre, der muligt i den Retning maatte have en anden Mening. Jeg skal blot endnu i Modsetning til, hvad det erede Medlem, der talte før mig, i denne Henseende yttrede, tillade mig at oplyse, hvad det private Tilskud til de i Senhold til Loven af 23de Mai 1873 byggede Baner har været. Den hidt synste Bane, i hvis Bygning jeg har haft en vis Del, og hvis Forhold jeg derfor kjender temmelig nøie, har kostet med et rundt Tal med Materiel 445,000 Kr. pr. Banemil. Deraf har Staten kun ydet et Bidrag af 80,000 Kr. plus den halve Gyproportion. Det erede Medlem vil altsaa se, at Resten, 365,000 Kr. pr. Banemil, er til denne Bane ydet af den paagjældende Egn og af Kommunerne. Om jeg vel end ikke er blind for den store Forskel, der er i den Maade, hvorpaa Egnenes Kapitaler ere anbragte i de i Senhold til Loven af 1873 anlagte Baner, og den Maade, hvorpaa de ville blive anbragte i Baner, der bygges i Senhold til det foreliggende Lovforslag, saa forekommer det mig dog ikke, at det med Høie kan siges, at det er et for stort Forlangende, der i Lovforslaget stilles til de paagjældende Egne, hvis de ville have en Jernbane. Lovforslaget har med Henjyn til den Maade, hvorpaa dette Bidrag skal tilveiebringes, faktisk, at det skal ske ad Frivillighedens Vej, det vil sige saaledes ad Frivillighedens Vej, at det overlades til de vedkommende Amts- og Kjøbstadkommuner, der ere interesserede i Anlægget, at staffe de fornødne Midler tilveie. Jeg tør vel antage, at derved paa ingen Maade er udelukket, at de Sognekommuner, der støde umiddelbart op til Banen, ogsaa i Senhold til

det foreliggende Lovforslag kunne drages til, at yde Bidrag til Anlægget. I modsat Fald vil jeg ikke benegte, at det vil have sine store Vanskeligheder at faae Tilskuddene, til disse Baner tilveiebragte. Naar jeg i. Ex. tager Henjyn til de synste Baner og tænker mig, at det skulde være Densle og Spendborg Amt, som alene i Forbindelse med Byerne skulde yde Bidrag af Amtreparitionsfonden til disse Baneanlæg, vilde f. Ex. hele den nordlige Del af Jyn, det vil sige Alt hvad der ligger Nord for Statsbanen; nemlig Sletten eller Bogense Egnen, komme til, at yde et ikke ringe Bidrag til de Baner, som slet ikke komme denne Egn til Gode. Det Naturlige er efter min Mening, det at den sydlige Del af det af mig nævnte Amt kommer til, at yde de paagjældende Bidrag, og at altsaa Amtskommunen ikke er den, der som saadan skal betale Bidraget, men at det maa være overladt Amtskommunen at reparere efter et billigt Skjøn paa de paagjældende Sognekommuner, hvad der saaledes skal ydes til Banen. Hvis der i denne Henseende skulde være Tvivl tilbage i Lovforslaget, vil jeg haabe, at det eventuelle Udvalg vil have sin Opmærksomhed henvendt herpaa og søge at rette dette. Naar jeg endelig ser hen til de Følger, som dette Lovforslag vil medføre for Statskassen, naar det saaledes for mig, at efter at man er gaaet over til det billige Anlægssystem, ville Udgifterne for Statskassen ikke være større, end at den uden Vanskelighed selv under de nuværende ugunstige Forhold, vil kunne bære dem. Saa vidt jeg kan se, ville de i Lovforslaget nævnte Anlæg, hvoraf fra at Bidragene fra Egnene jo senere ville flyde tilbage til Statskassen, for denne medføre en Udgift af 10 Millioner Kr., og denne Sum fordelt med en aarlig Udgift for Statskassen af 2 Millioner Kr., vil altsaa medføre en saadan Udgift for Statskassen i Løbet af 5 Aar, og se vi hen til, at vi i Aar, som ikke have været gunstige, have anvendt paa Jernbanebygninger et Beløb, som er langt større, end her er Tale om, finder jeg ikke Betenkelighed ved den finansielle Side af Sagen. Jeg tror, at der er saa meget mere Anledning til, at se bort fra mulige finansielle Betenkeligheder, som det er klart, at, vil man gaa til at bygge Jernbaner, vil man vanskeligt finde noget i økonomisk Henseende gunstigere Tidspunkt, end det nuværende. Arbejdslønnen er lav, Prængen til Arbejde stor, og de Materialer, der skulle bruges til Jernbaner, navnlig Jernvarer, og Trelast, ere billigere nu, end de i en lang Aarrække